

DECYZJA

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kaliszu

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie:

Przewodniczący: Krzysztof Sobociński
Członkowie: Justyna Sieradzka
Marcin Przybylski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 listopada 2018 r. odwołania **Anny Skraburskiej** od decyzji nr 5/2018 Wójta gminy Kraszewice z dnia 20.08.2018 r. w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego – działając na podstawie art. 1, art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 1659), art. 17 pkt. 1, 127 § 2 oraz art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego

- o r z e k a -

utrzymać w mocy w całości zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją z dnia 20.03.2018 r. organ I instancji, po rozpatrzeniu wniosku P4 sp. z o.o., ustalił lokalizację inwestycji celu publicznego dla przedsięwzięcia inwestycyjnego polegającego na: budowie stacji bazowej telefonii komórkowej P4 sp. z o.o. oznaczeniu OSI3061 wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną oraz zasilaniem w energię eklektyczną w m. Kraszewice ul. Kaliska, działka ewidencyjna nr 168 (obręb Kraszewice).

Od powyższej decyzji odwołanie datowane na dzień 30 sierpnia 2018 r. złożyli Jan Śmieszek, Józef Pilarski, Anna Jany, Anna Skraburska (sołtys), Kamila Śmieszek, Rafał Kałuża, Agnieszka Białas, Artur Chowański. Odwołujący wskazali, iż nie zgadzają się z planowaną inwestycją uważając, iż masz będzie niekorzystnie wpływał na ich zdrowie. W/w osoby zostały wezwane pismem z dnia 8 października 2018 r. do uzupełnienia odwołania do wykazania swojego interesu do bycia stroną w postępowaniu oraz uzupełniania braków formalnych odwołania poprzez doprecyzowanie zarzutów odnoszących się do decyzji, określenia istoty i zakresu żądania będącego przedmiotem odwołania, wskazania dowodów uzasadniających to zadanie w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia odwołania bez rozpoznania.

Od powyższej decyzji wpłynęło również odwołanie datowane na dzień 31.08.2018 r. wskazano w nim, iż mieszkańcy nie zostali poinformowani o wydaniu decyzji. Wskazali, iż stanowczo nie wyrażają zgody na ustalenie lokalizacji dla planowanej inwestycji. Decyzja jest niezgodna z prawem najwyższego rzędu, a mianowicie z konstytucją RP. Zdaniem dowoływających planowana inwestycją nie jest inwestycją celu publicznego. Nie spełnia wymogów prawnych a dopuszczenie lokalizacji będzie stanowiło naruszenia prawa, brak poszanowania zdrowia i życia ludzi i zwierząt. Taka inwestycją powoduje obawy o nasilenie

się chorób. Pod odwołaniem podpisało się 49 osób oraz ponownie Anna Skraburska (sołtys sołectwa nr 1 Kraszewice). Wezwaniem z dnia 8 października 2018 r. Anna Skraburska została wezwana do wskazania, czy odwołanie z 31.08.2018 r. zostało złożone przez nią jako pełnomocnika wymienionych w odwołaniu z imienia i nazwiska 49 osób?; Czy zostało złożone na jednym piśmie, jednakże osobno (każdy w swoim imieniu) przez każdą wymienioną w nim osobę?; do wskazania czy odwołanie z dnia 31.08.2018 r. zostało złożone przez Sołectwo Nr 1 Kraszewice?

Anna Skraburska w odpowiedzi na wezwania wskazała pismem z dnia 16.10.2018 r., iż jest sołtysem sołectwa Kraszewice 1, jak również właścicielem działki nr 165, która bezpośrednio przylega do działki nr 168, na której ma być postawiona stacja telefonii komórkowej P4 sp. z o.o. Nie posiada pełnomocnictwa osób podpisanych pod odwołaniem. Sołtys załączyła do swojego pisma czytelną listę osób wraz adresami ich zamieszkania. Sołtys wyjaśniła dlaczego wyraża sprzeciw dla planowanej inwestycji.

Pismami z dnia 24 października 2018 r. Kolegium wezwało osoby wymienione w odwołaniu z dnia 31.08.2018 r. do uzupełnienia odwołania poprzez wykazanie swojego interesu do bycia stroną w postępowaniu oraz uzupełniania braków formalnych odwołania poprzez doprecyzowanie zarzutów odnoszących się do decyzji, określenia istoty i zakresu żądania będącego przedmiotem odwołania, wskazania dowodów uzasadniających to zadanie w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienie odwołania bez rozpoznania.

Na wezwania Kolegium, do uzupełnienia braków odwołania, zarówno z dnia 8 października 2018 r. jaki i 24 października 2018 r. nie wpłynęły żadne odpowiedzi, poza odpowiedzią Anny Skraburskiej. Wobec powyższego Kolegium pozostawiło bez rozpoznania odwołania wniesione przez te osoby.

Tutejsze Kolegium uznało, iż Anna Skraburska uzupełniła wezwanie w ustawowym terminie. Jest ona bezpośrednim sąsiadem planowanej inwestycji. Jest właścicielem działki nr 165. Z przedstawianej przez inwestora mapy wynika, iż obszar oddziaływania inwestycji obejmuje działkę nr 165 stąd też w ocenie Kolegium Annie Skraburskiej przysługuje przymiot strony postępowania. Mogła ona zatem wnieść odwołanie w niniejszej sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu, po rozpoznaniu odwołania zważyło, co następuje:

W ocenie Kolegium wniesione odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do przepisów art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez inwestycje celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim, krajowym) stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami.

Ustawowa definicja "inwestycji celu publicznego" wskazuje na dwie cechy tego pojęcia. Pierwszą cechą charakteryzującą inwestycję celu publicznego jest jej zakres tj. określenie czy dane przedsięwzięcie można zaliczyć do działań o znaczeniu lokalnym, ponadlokalnym czy krajowym. Drugą cechą charakterystyczną tego pojęcia jest cel danego zamierzenia tj. czy stanowi on realizację celów, o których mowa w art. 6 ugn. Tylko łączne spełnienie tych dwóch przesłanek może przesądzać, że dane przedsięwzięcie spełnia wymogi, by można je zaliczyć do inwestycji celu publicznego, w stosunku do którego zastosowanie mają przepisy art. 50-58 upzp (por. wyrok NSA z dnia 07 marca 2017 r., sygn. II OSK 1654/15, orzeczenia.nsa.gov.pl). Niewątpliwie inwestycja celu publicznego ze swej istoty zawsze będzie ukierunkowana na urzeczywistnienie interesu publicznego, istotnego dla lokalnej wspólnoty samorządowej.

Do celów publicznych ustawodawca zliczył m.in. budowę i utrzymanie obiektów służących łączności publicznej (art. 6 pkt 1 ustawa o gospodarce nieruchomościami). Stacja bazowa telefonii komórkowej jest obiektem za pomocą którego są świadczone usługi telekomunikacyjne dostępne dla wszystkich zainteresowanych. Stwierdzić zatem należy ,że omawiana inwestycja stanowi realizację celu publicznego i podlega regulacjom zawartym w przepisach art. 53 i 56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zaś art. 56 cyt. ustawy stanowi, iż *„nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Przepis art. 1 ust. 2 nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego”*.

Organ I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie administracyjne. Zawiadomił strony postępowania o jego wszczęciu, dokonał również stosownego obwieszczenia. W sprawie został sporządzony projekt decyzji przez osobę posiadającą stosowne uprawnienia urbanistyczne zgodnie z art. 50 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W myśl art. 53 ust 4 ustawy decyzje, o których mowa w art. 51 ust. 1, wydaje się po uzgodnieniu z wymienionymi w tym przepisie organami. W przedmiotowej sprawie organ dokonał wszystkich stosownych uzgodnień, mianowicie pismami z dnia 10 lipca 2018 r. zwrócili się do Gminnej Spółki Wodnej w Kraszewicach, Starostwa Powiatowego w Ostrzeszowie Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami, Starostwa Powiatowymi w Ostrzeszowie Wydział Zarządzania Drogami Powiatowymi, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kaliszu, Szefostwa Służby ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP.

Pismem z dnia 25.07.2018 r. Szefostwo Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP uzgodniło projekt decyzji bez wad i uwag. Pismem z dnia 24.07.2018 r. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie uzgodniło projekt decyzji w zakresie melioracji wodnych. Ostatecznie postanowieniem z dnia 01.08.2018 r. Starostwo Powiatowe w Ostrzeszowie pozytywnie uzgodniło planowaną inwestycje.

Pozostałe organy otrzymały prośbę o uzgodnienie, jednakże nie odpowiedziały na nie. Wobec tego zgodnie z przepisami cytowanej ustawy uzgodnienie uważa się za dokonane w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia wystąpienia o uzgodnienie.

Przechodząc do treści decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego wskazać trzeba, że warunki i procedurę jej wydawania określają przepisy Rozdziału 5 ustawy. Zgodnie z art. 54 ustawy decyzja ta określa: rodzaj inwestycji, warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych (w szczególności warunki ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, obsługę w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji, wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich oraz ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych), jak też linie rozgraniczające teren inwestycji, wyznaczone na mapie w odpowiedniej skali, z zastrzeżeniem art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy. Istotne jest zastrzeżenie wprowadzone przez ustawodawcę w art. 56 ustawy, zgodnie z którym nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi.

Decyzja wydana przez organ I instancji zawiera wszelkie wymagane prawem elementy.

Wobec powyższego wskazać należy, iż zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Skoro zaś zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami

odrębnymi to brak jest podstaw do wydania decyzji odmawiającej ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Ustosunkowując się natomiast do zarzutów odwołania wskazać należy, iż nie zasługują one na uwzględnienie. Odwołująca. wskazała m.in, iż mieszkańcy nie wyrazili zgody na budowę wieży. Nikt nie kupi działki obok stacji telefonii komórkowej. Nadajnik może być posadowiony w lesie, gdzie nie będzie bezpośredniego skupiska ludzi. Wieża może stać tam i nie będzie swoim promieniowaniem zagrażać mieszkańcom. To miejsce w ocenie strony jest odpowiednie.

Kolegium podaje, iż decyzja o ustaleniu inwestycji celu publicznego ma charakter decyzji związanej. W sytuacji gdy wniosek o jej wydanie czyni zadość wymaganiom formalnym sformułowanym w art. 52 ust. 2 ustawie i jest zgodny z normami ustawy oraz przepisami ustaw szczególnych, to organ obowiązany jest wydać decyzję pozytywną bez uprzedniej analizy np. zasadności takiej czy innej lokalizacji inwestycji (jej proponowanego przebiegu). Inaczej rzecz ujmując, można powiedzieć, że o odmowie wydania decyzji lokalizacyjnej nie mogą zdecydować ogólne względy celowości czy słuszności, a jedynie wyraźna sprzeczność zamierzenia inwestycyjnego z przepisami nakładającymi konkretne (sprecyzowane) ograniczenia.

Nadto w odniesieniu do zarzutów obniżenia wartości nieruchomości sąsiednich Kolegium podaje, iż decyzja o ustaleniu lokalizacji celu publicznego jest pierwszym etapem procesu inwestycyjnego i stanowi jedynie informację dla potencjalnego inwestora czy planowane zamierzenie inwestycyjne może być zrealizowane na danym terenie i czy planowana inwestycja pozostaje w zgodzie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie przesądza o prawie do rozpoczęcia budowy. Budowę można bowiem dopiero rozpocząć na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, która może być wydana jedynie inwestorowi który m.in wykaże się prawem do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego, podobnie jak decyzja o warunkach zabudowy nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich - art. 63 ust. 2 u.p.z.p. Skoro więc żaden przepis ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie uzależnia możliwości wydania decyzji lokalizacyjnej, od zgody właściciela nieruchomości, na której planowane jest umiejscowienie inwestycji, a tym bardziej właścicieli nieruchomości sąsiednich, to wskazać należy, iż bez znaczenia w niniejszej sprawie zdaniem Kolegium jest okoliczność, iż odwołujących nie wyrażają zgody na inwestycję.

Ostatecznie odnosząc się do zarzutów odwołania dotyczących wpływu planowanej inwestycji na zdrowie mieszkańców należy zauważyć, iż co następuje.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 71) wskazuje na szczegółowy katalog inwestycji mogących znacząco wpływać na środowisko. Zgodnie z § 2 w/w rozporządzenia ust. 1 do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: 7) instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

- a) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) 20 000 W

- przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna.

Z akt sprawy wynika, iż planowana inwestycja obejmuje 3 anteny o azymutach, 0, 120, 240. Moc każdej pojedynczej anteny wynosi 852 W. Wobec tego należy wskazać, iż planowana inwestycja nie spełnia żadnej z w/w przesłanek albowiem moc pojedynczej anteny jest mniejsza niż 2000 W. Inwestycja nie kwalifikuje się zatem do inwestycji mogący zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Natomiast do inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należą zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 8) instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

- a) 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) 1000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- e) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- f) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- g) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny

- przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna.

Wobec tego, iż moc pojedynczej anteny wynosi 852W, czyli ponad 500 W a mniej niż 1000W, należało rozważyć czy w sprawie nie zachodzi przesłanka z § 3 ust. 1 pkt 8 c), tj. czy miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny. Przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego.

Jak wynika z akt sprawy parametry techniczne anten wskazują, iż w odległości 40 metrów od środka elektrycznego na podanych azymutach, nie znajduje się żadna zabudowa. Z załącznika graficznego wynika, iż najbliższa zabudowa znajduje się w odległości około 90 m (działka 168). Jednakże najbliższa odległość najbliższej zabudowy zgodnie z rozporządzeniem mierzona powinna być w osi wiązki promieniowania anteny. Analiza mapy wskazuje, iż najbliższa zabudowa (miejsca dostępne dla ludności) w osi głównej wiązki anteny wynosi około 170 m (działka 176). Tak więc w niniejszej sprawie nie została spełniona przesłanka z § 3 ust. 1 pkt. 8 c) rozporządzenia.

Ostatecznie należy zauważyć, iż Moce EIRP poszczególnych anten sektorowych nie były przez Kolegium sumowane, gdyż promieniowanie każdej z nich występuje na innym azymucie, stąd nie zachodzi kumulacja mocy poszczególnych anten o czym mowa w § 3 ust. 1 pkt. 8 rozporządzenia.

Wobec powyższego bezzasadne są zarzuty odwołującej na temat wpływu planowanej inwestycji na środowisko.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu postanowiło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna

Stronie służy prawo wniesienia skargi od niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kaliszu, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszej decyzji.

Wysokość wpisu od złożenia skargi od niniejszej decyzji wynosi 500,00 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów w postępowaniu przed w/w Sądem oraz o przyznanie prawa pomocy

(Krzysztof Sobociński)

(Marcin Przybylski)

(Justyna Sieradzka)

Otrzymują:

1. Marlena Pawlaczek In Com pełnomocnik inwestora P4 sp. z o.o.
- ② Wójt Gminy Kraszewice (x2) - celem zawiadomienia stron stosownie do art. 53 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
3. Paweł Pacyna
4. Maria i Franciszek Krawczyk
5. Edward Heliński
6. Anna Skraburska
7. a/a